

OPINIE

KOMITET REGIONÓW

INTERACTIO – POSIEDZENIE HYBRYDOWE – 146. SESJA PLENARNA KR-U, 12.10.2021–
14.10.2021

**Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Strategia UE na rzecz praw dziecka oraz europejska
gwarancja dla dzieci**

(2022/C 61/03)

Sprawozdawca:	Jari ANDERSSON (FI/EPL), członek zgromadzenia lokalnego: rada miasta Sastamala
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci COM(2021) 137 final Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia UE na rzecz praw dziecka” COM(2021) 142 final

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Zauważa, że władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę w świadczeniu kluczowych usług i zwalczaniu ubóstwa oraz że Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny zapewnić zaangażowanie władz we wdrażanie komunikatu w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka oraz wniosku dotyczącego zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci.
2. Zwraca uwagę, że Europejski Komitet Regionów wypowiadał się w przeszłości na temat roli władz lokalnych i regionalnych w zwalczaniu ubóstwa dzieci i propagowaniu praw dziecka.
3. Stwierdza, że państwa członkowskie są odpowiednio informowane o tym, w jaki sposób obecne europejskie środki na rzecz zwalczania ubóstwa dzieci i promowania praw dzieci są wdrażane na różnych szczeblach władz lokalnych i regionalnych.
4. Pragnie wziąć udział w przyszłym dialogu na temat polityki dotyczącej dzieci i młodzieży oraz we współpracy z Komisją Europejską, Radą Unii Europejskiej, społeczeństwem obywatelskim, grupami działającymi na rzecz praw dziecka i innymi zainteresowanymi stronami.

Uwagi ogólne

5. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji Europejskiej dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci oraz komunikat Komisji w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka, których celem jest skuteczne wspieranie wysiłków państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych na rzecz ograniczenia ubóstwa dzieci i poprawy praw dzieci w celu zapewnienia większej sprawiedliwości i włączenia społecznego w Unii oraz w regionach i gminach/miastach. Należy przy tym przestrzegać zasady pomocniczości.
6. Podkreśla, że dziecko jest przede wszystkim dzieckiem, niezależnie od pochodzenia etnicznego, płci, narodowości, sytuacji społecznej i ekonomicznej, zdolności lub miejsca zamieszkania, oraz że we wszystkich strategiach politycznych, procesach i środkach, które dotyczą dzieci na każdym szczeblu, należy uwzględniać dobro dziecka. Komisja Europejska i państwa członkowskie muszą zadbać o to, by prawa dziecka zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka i z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej były traktowane priorytetowo i uwzględniane we wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych politykach, środkach i programach UE, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na dzieci, oraz aby we wszystkich procesach decyzyjnych zachowano spójność.

7. Zwraca uwagę, że każde dziecko, zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka i z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, powinno mieć prawo do odpowiedniego poziomu życia i równych szans w życiu od wczesnych lat. Wzmocnienie włączenia społeczno-gospodarczego dzieci i ich rodzin ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia ubóstwa i niekorzystnej sytuacji międzypokoleniowej. W tym celu niezwykle ważne jest zapewnienie rodzinom odpowiedniej ochrony socjalnej i opieki zdrowotnej oraz dostępu do wysokiej jakości edukacji, a także do szkoleń i zatrudnienia.
8. Wzywa państwa członkowskie do udzielenia odpowiedniego i właściwego wsparcia finansowego w celu zagwarantowania skutecznego wdrożenia Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z 1989 r. oraz do dalszego eliminowania nierówności strukturalnych.
9. Zwraca uwagę na znaczenie wdrażania skoordynowanych działań przez władze ponadnarodowe, krajowe, regionalne i lokalne, aby umożliwić skuteczną realizację celów inicjatywy Komisji Europejskiej.
10. Podkreśla znaczenie ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi, zachęca do dialogu ze społecznościami lokalnymi w celu poprawy poziomu ochrony praw dziecka oraz organizowania kampanii informacyjno-promocyjnych organizowanych na szczeblu lokalnym i regionalnym z wykorzystaniem funduszy UE w celu zwiększenia świadomości, w tym szczególnie świadomości dzieci, na temat ich praw.

Gwarancja dla dzieci

11. Wskazuje, że należy zająć się problemem ubóstwa i integracji społecznej różnych grup etnicznych i marginalizowanych społeczności w celu zapewnienia skutecznej ochrony praw dziecka oraz że ubóstwo i wykluczenie społeczne mogą znacznie ograniczyć przyszłe szanse dzieci i ich rodzin.
12. Zwraca uwagę na potrzebę wdrożenia konkretnych działań ukierunkowanych przede wszystkim na dzieci znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji. Wszystkim dzieciom należy zapewnić wysokiej jakości edukację, tak aby każde dziecko miało takie same możliwości rozwoju własnego potencjału.
13. Podkreśla potrzebę określenia dobrych praktyk w zakresie ograniczania ubóstwa dzieci oraz poprawy dostępu do kluczowych usług dla dzieci i egzekwowania praw dziecka. Zaleca w tym kontekście włączenie władz lokalnych i regionalnych w działania na rzecz podnoszenia świadomości i wymiany dobrych praktyk w całej Unii i proponuje zorganizowanie w tym celu międzynarodowych, krajowych i regionalnych wizyt studyjnych i konferencji.
14. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję utworzenia unijnej sieci praw dziecka składającej się z przedstawicieli krajowych, organizacji międzynarodowych i pozarządowych, przedstawicieli władz lokalnych i regionalnych oraz dzieci. Sieć ma na celu rozwinięcie dialogu na temat praw dziecka i wzajemnego uczenia się między Unią Europejską a państwami członkowskimi oraz wspieranie wdrażania, monitorowania i oceny strategii.
15. Z zadowoleniem zauważa, że państwa członkowskie, w których odsetek dzieci zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jest wyższy niż średnia UE, będą musiały przeznaczyć 5 % środków z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) na zwalczanie ubóstwa dzieci.
16. Wzywa wszystkie państwa członkowskie, a nie tylko te najbardziej dotknięte ubóstwem dzieci, do przeznaczenia wystarczających środków na wsparcie zaleceń europejskiej gwarancji dla dzieci. W tym kontekście podkreśla potencjalne pozytywne skutki finansowego wspierania rodzin z dziećmi jako skutecznej metody walki z ubóstwem dzieci. Celem powinno być stworzenie kompleksowego ekosystemu inwestycyjnego dla europejskich dzieci, na podstawie gwarancji dla dzieci, Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, funduszy strukturalnych i zasobów krajowych, aby skuteczniej zapewniać wszystkim dzieciom usługi wysokiej jakości, które sprzyjają włączeniu społecznemu.
17. Odnotowuje, że przedsiębiorstwa i przedsiębiorczość społeczna mogą odgrywać kluczową rolę we wdrażaniu europejskiej gwarancji dla dzieci, i wskazuje na potrzebę inwestowania w rozwój tego potencjału poprzez zapewnienie dostępu do finansowania i szkolenia w zakresie przedsiębiorczości. Jednocześnie niezbędne dla wdrożenia europejskiej gwarancji dla dzieci jest także rozwinięcie instytucji edukacyjnych i systemów pomocy społecznej w słabiej rozwiniętych państwach członkowskich poprzez finansowanie UE.
18. Z zadowoleniem przyjmuje cele UE w zakresie zatrudnienia, umiejętności i ochrony socjalnej, w tym cele dotyczące ubóstwa dzieci, oraz zwraca uwagę, że instytucje UE oraz władze krajowe, regionalne i lokalne, a także partnerzy społeczni ponoszą wspólną odpowiedzialność za wdrażanie filaru praw socjalnych.

19. Popiera propozycję powołania krajowego koordynatora ds. gwarancji dla dzieci (rzeczników ds. dzieci itp.) dla każdego państwa członkowskiego, dysponującego wystarczającymi zasobami i uprawnieniami do promowania, koordynowania i monitorowania kwestii związanych ze strategią na rzecz praw dziecka i gwarancją dla dzieci.

Strategia UE na rzecz praw dziecka

20. Z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą opracowania nowej, kompleksowej strategii na rzecz praw dziecka.

21. Zauważa, że europejskie władze lokalne i regionalne są wyjątkowo predestynowane do podejmowania pozytywnych działań na rzecz ochrony praw dzieci, do wspierania ich rozwoju w środowisku zapewniającym bezpieczeństwo, szacunek i dobre traktowanie oraz do działania na rzecz ochrony dzieci przed jakąkolwiek formą przemocy, w tym przed znęcaniem się i zaniedbaniem. Należy promować współpracę między władzami lokalnymi i regionalnymi, a UE powinna wspierać skuteczniejsze partnerstwa między nimi, w szczególności w celu wymiany dobrych praktyk.

22. Wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania strategii UE na rzecz praw dziecka, tak aby wewnętrzne i zewnętrzne instrumenty finansowe UE, a także budżety krajowe, wspierały realizację priorytetów określonych w strategii.

23. Proponuje, aby we współpracy z państwami członkowskimi, a także z udziałem władz lokalnych i regionalnych oraz wyspecjalizowanych instytucji szczebla lokalnego i regionalnego opracować plan działania i bardziej precyzyjny harmonogram realizacji inicjatywy.

Ochrona socjalna

24. Z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do przedstawienia inicjatywy na rzecz wsparcia rozwoju i wzmocnienia zintegrowanych środków ochrony dzieci. Środki te będą zachęcać wszystkie właściwe organy i podmioty do skutecznego działania razem i współpracy.

25. Wzywa właściwe organy krajowe do zapewnienia skutecznej i dostępnej ochrony socjalnej i usług ochrony dzieci i nastolatków w bezpiecznym, integracyjnym środowisku opartym na dobrym traktowaniu oraz do zwrócenia uwagi na środki zapobiegawcze, wczesną interwencję i wsparcie dla rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji.

26. Stwierdza, że w ramach polityki następnego europejskiego semestru trzeba należycie uwzględnić dzieci.

27. Wzywa państwa członkowskie, przy poszanowaniu zasady pomocniczości zgodnie z art. 165 TFUE, do zagwarantowania wszystkim dzieciom równego dostępu do wysokiej jakości i sprzyjającej włączeniu społecznemu wczesnej edukacji i opieki w celu osiągnięcia celów barcelońskich w zakresie uczestnictwa oraz do przekształcenia wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem z usługi opartej na zapotrzebowaniu na prawo każdego dziecka, zapisane w prawie europejskim jako prawo prawne i społeczne.

Edukacja

28. Ponadto wzywa państwa członkowskie do zapewnienia każdemu dziecku dostępu do wysokiej jakości edukacji na równych zasadach, niezależnie od pochodzenia etnicznego, religii lub światopoglądu, niepełnosprawności, narodowości, statusu rezydenta lub statusu imigracyjnego, płci lub orientacji seksualnej. Wzywa kraje do podjęcia odpowiednich działań w celu zwalczania przyczyn nieobecności uczniów w szkole i wczesnego kończenia przez nich nauki oraz przeciwdziałania tym zjawiskom.

29. Podkreśla znaczenie minimalnego progu pełnopłatnego urlopu rodzicielskiego i świadczeń na dzieci. Urlop rodzicielski mógłby zostać podzielony na odrębne uprawnienia dla każdego z rodziców i umożliwić elastyczne korzystanie z niego, także później w okresie dzieciństwa dziecka.

30. Zwraca uwagę, że jakość kształcenia zawodowego oraz podnoszenie kwalifikacji nauczycieli, wychowawców i innych odpowiednich specjalistów ma kluczowe znaczenie dla edukacji, dobrostanu i integracji wszystkich dzieci. Podkreśla ponadto potrzebę odpowiedniego, długoterminowo stabilnego i opartego na potrzebach finansowania szkół, przedszkoli i żłobków, co gwarantuje również rentowność mniejszych szkół na obszarach wiejskich. Ponadto można wprowadzić stypendia edukacyjne dla dzieci z rodzin o niskim statusie społeczno-ekonomicznym.

31. Uważa, że zasadniczym celem jest zapobieganie rozbieżnościom w jakości szkół w państwach członkowskich i w całej Unii.

32. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie kształcenia mieszanego na rzecz wysokiej jakości szkolnictwa podstawowego i średniego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz dotyczący zalecenia Rady w sprawie inicjatywy „Drogi do sukcesów w szkole”, którego celem jest oddzielenie osiągnięć i wyników edukacyjnych od statusu społecznego, ekonomicznego i kulturowego. Popiera apel Komisji Europejskiej do państw członkowskich o zapewnienie wszystkim dzieciom skutecznego i równego dostępu do narzędzi cyfrowych i szybkich połączeń internetowych, umiejętności cyfrowych, materiałów i narzędzi edukacyjnych dostępnych online. Podkreśla jednocześnie, że

należy również uwzględnić w strategii konieczność wyposażenia w sprzęt komputerowy i wsparcia pozaszkolnego dzieci o specjalnych potrzebach oraz dzieci żyjących w ubóstwie i społecznościach marginalizowanych, takich jak dzieci migrujące i dzieci romskie, lub mieszkających na obszarach oddalonych i wiejskich, a także potrzebę ukierunkowania i szkoleń w dziedzinie cyfrowej dla dzieci i nastolatków w trudnej sytuacji społecznej i dla ich rodzin. Opowiada się za publicznym wsparciem finansowym na rzecz wyposażenia cyfrowego dla takich dzieci.

33. Zachęca do rozwijania dobrze wyposażonych szkół wyspecjalizowanych, tzw. kuźni talentów, zwłaszcza w regionach borykających się z poważnymi wyzwaniami społecznymi.

34. Podkreśla, że uczenie się na odległość nigdy nie powinno trwale zastępować bezpośredniego nauczania, zwłaszcza gdy dostęp do technologii jest ograniczony. Nauczanie oparte na kontakcie osobistym odgrywa ważną rolę w interakcji społecznej oraz wysokiej jakości uczeniu się i rozwoju.

35. Podkreśla znaczenie rozwijania umiejętności samodzielnego życia młodych ludzi oraz zapewniania szkoleń dla nauczycieli poprzez programy grantowe.

36. Podkreśla potrzebę dobrze działających usług socjalnych dla młodych ludzi opuszczających system placówek ochrony dziecka i zagwarantowania im zasobów mieszkaniowych, szkoleniowych i wsparcia ułatwiającego realizację projektu samodzielnego życia, aby zapewnić im integrację społeczno-zawodową.

37. Zwraca uwagę na potrzebę prowadzenia ośrodków rozwoju, bezpłatnych programów opieki nad utalentowanymi dziećmi, które żyją w trudnych warunkach i chcą się uczyć.

38. Zwraca uwagę, że placówki edukacyjne powinny móc świadczyć podstawowe usługi, których celem jest zagwarantowanie, że uczęszczające do nich dzieci będą wystarczająco zdrowe, zarówno fizycznie, jak i umysłowo.

Przemoc ze strony dzieci i wobec nich

39. Wzywa Unię Europejską, jej państwa członkowskie i regiony do nasilenia działań mających na celu położenie kresu wszelkim formom przemocy i dyskryminacji wobec dzieci, w tym przemocy fizycznej, seksualnej, ekonomicznej i psychologicznej, znęcaniu się, zaniedbaniu, złemu traktowaniu i przemocy w internecie, przymusowym małżeństwie, handlowi dziećmi migrującymi, torturom, zabójstwom honorowym, okaleczaniu żeńskich narządów płciowych, kazirodztwu, wczesnemu kończeniu nauki i wykorzystywaniu dzieci jako żołnierzy.

40. Zauważa, że strategia UE na rzecz praw dziecka musi uwzględniać wszystkie inicjatywy regulacyjne i inne inicjatywy związane z prawami dziecka, aby zapewnić spójność ochrony dzieci przed przemocą, handlem ludźmi i znęcaniem się. Wzywa się również Komisję do opublikowania dokładnego harmonogramu przedmiotowych wniosków oraz do zapewnienia właściwego wdrożenia zaleceń.

41. Podkreśla znaczenie opracowania prewencyjnych podejść do zwalczania wszystkich przejawów przemocy wobec dzieci na szczeblu UE i w państwach członkowskich za pomocą m.in. propagowania dobrego traktowania i tworzenia środowiska zapewniającego dzieciom i nastolatkom bezpieczeństwo we wszystkich sferach, w których toczy się ich życie. Władze lokalne i regionalne oraz wyspecjalizowane instytucje lokalne i regionalne muszą uczestniczyć w opracowywaniu podejść prewencyjnych na szczeblu krajowym.

Zdrowie dzieci

42. Wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do propagowania rzetelnych informacji na temat szczepień w celu zwiększenia zaufania do strategii szczepień i zapewnienia, że skutki dezinformacji nie będą miały negatywnego wpływu na zdrowie dzieci.

43. Z zadowoleniem przyjmuje strategię odbudowy i zwiększania odporności w celu wsparcia szybkiej i sprzyjającej włączeniu społecznemu odbudowy po pandemii COVID-19.

44. Zwraca uwagę na potrzebę przeprowadzenia szczegółowej oceny wpływu pandemii na zdrowie psychiczne dzieci i nastolatków, zwiększenia inwestycji w opiekę zdrowotną w zakresie zdrowia psychicznego oraz opracowania strategii ochrony populacji dzieci i młodzieży przed chorobami psychicznymi.

Prawa dzieci a migracja

45. Zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia przyjaznego dziecku systemu sądowego z odpowiednimi i pluralistycznymi procedurami umożliwiającymi uwzględnienie szczególnych potrzeb dzieci, a także na znaczenie zagwarantowania dzieciom w razie potrzeby prawa do bycia wysłuchanym, bycia informowanym w jasnym i prostym języku, łatwo zrozumiałym, dostosowanym do ich wieku, zdolności rozumienia i rozwoju, oraz do otrzymania pomocy od przedstawiciela prawnego.

46. Z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji Europejskiej do wspierania państw członkowskich w opracowywaniu skutecznych i realnych alternatyw dla zatrzymywania dzieci w trakcie procedur migracyjnych.
47. Podkreśla znaczenie wspierania dzieci będących ofiarami przemocy domowej poprzez ułatwienie im dostępu do usług społecznych i usług w zakresie zdrowia psychicznego, aby ułatwić im powrót do zdrowia i dobrostanu psychicznego. Ponadto należy mobilizować te służby przeciwko agresywnym zachowaniom dzieci i ułatwiać reintegrację tych młodych ludzi, którzy dopuścili się przemocy.
48. Sprzeciwia się zatrzymaniom dzieci ze względów migracyjnych. Nadrzędne dobro dziecka musi być na pierwszym planie.
49. Wzywa do ścisłego nadzoru nad dziećmi na każdym etapie przez właściwy organ lub służbę publiczną, której obowiązkiem jest ochrona dzieci.
50. Z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji Europejskiej do działania na rzecz usunięcia z łańcuchów dostaw unijnych tych firm, które wykorzystują pracę dzieci, zwłaszcza poprzez inicjatywę ustawodawczą w sprawie zrównoważonego ładu korporacyjnego. Wzywa do wprowadzenia zakazu importu produktów wytworzonych przez pracujące dzieci.
51. Podkreśla znaczenie propagowania włączenia społecznego oraz zwalczania rasizmu i dyskryminacji wobec pozbawionych opieki migrujących dzieci i nastolatków.

Prawo dziecka do bycia wysłuchanym oraz do udziału w sprawach i decyzjach, które ich dotyczą

52. Przypomina, że zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka i z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej należy zagwarantować dzieciom możliwość udziału w podejmowaniu decyzji, które mają wpływ na ich życie, oraz możliwość bycia wysłuchanym w sposób odpowiadający ich wiekowi i dojrzałości.
53. Podkreśla znaczenie rozwoju działań prewencyjnych, takich jak zapobieganie spożywaniu alkoholu, wyrobów tytoniowych i zażywania narkotyków wśród młodzieży. W związku z tym zaleca zaangażowanie władz lokalnych, lokalnych instytucji edukacyjnych i wyspecjalizowanych instytucji w opracowywanie działań profilaktycznych i podnoszenie świadomości na temat zagrożeń związanych z alkoholem, paleniem tytoniu i używaniem narkotyków.
54. Akcentuje znaczenie podnoszenia świadomości na temat praw dziecka i promowania udziału dzieci w procesach decyzyjnych na wszystkich szczeblach.
55. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji Europejskiej dotyczący promowania i poprawy włączającego i systematycznego uczestnictwa dzieci na szczeblu lokalnym, krajowym i unijnym poprzez utworzenie platformy uczestnictwa dzieci.
56. Wzywa państwa członkowskie i regiony do wprowadzenia, poprawy i zapewnienia wystarczających środków na nowe i istniejące podejścia do udziału dzieci na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym.
57. Zachęca Unię Europejską i jej państwa członkowskie do intensywniejszego propagowania dialogu między krajowymi decydentami a młodzieżą. W związku z tym proponuje zorganizowanie we współpracy z władzami lokalnymi wspólnych warsztatów mających na celu zaangażowanie młodych ludzi w proces decyzyjny i uwzględnienie ich opinii na temat działań politycznych w ważnych dla nich dziedzinach.
58. Z zadowoleniem przyjmuje niedawne powołanie przez Komisję Europejską pierwszej europejskiej koordynatorki ds. młodzieży, Biliany Sirakovej, zgodnie z wnioskiem zawartym w strategii Komisji Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2019–2027. Ponawia swój apel o zaplanowanie okresowych spotkań między KR-em a koordynatorką ds. młodzieży oraz o sformalizowanie współpracy między nimi ⁽¹⁾.

WNIOSKI

59. Wzywa do przeznaczenia co najmniej 5 % finansowania z EFS+ w ramach zarządzania dzielonego na wspieranie projektów w ramach europejskiej gwarancji dla dzieci oraz na stworzenie skutecznego ekosystemu inwestycyjnego dla europejskich dzieci, łączącego fundusze UE i środki krajowe. Dla każdego państwa członkowskiego powinien zostać wyznaczony krajowy koordynator ds. gwarancji dla dzieci, posiadający uprawnienia niezbędne do promowania, monitorowania i składania sprawozdań w kwestiach związanych ze strategią w zakresie praw dziecka i gwarancji dla dzieci. Zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka i z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej należy zagwarantować wszystkim dzieciom możliwość udziału w podejmowaniu decyzji, które mają wpływ na ich życie, oraz możliwość bycia wysłuchanym w sposób odpowiadający ich wiekowi i dojrzałości.

⁽¹⁾ Opinia KR-u „Europejski Korpus Solidarności i nowa strategia UE na rzecz młodzieży”, COR-2018-03892-00-00-AC-TRA.

60. Zwraca uwagę na potrzebę uznania i określenia kluczowej roli władz lokalnych i regionalnych w walce z ubóstwem dzieci oraz ochronie dzieci przed wszelkimi przejawami przemocy oraz ich kluczowej roli w zapobieganiu dyskryminacji i wykluczeniu społecznemu. Świadczą o tym dobitnie lokalne starania na rzecz walki z pandemią COVID-19, w ramach których wiele regionów, miast i gmin szybko reagowało i wdrażało środki mające na celu złagodzenie negatywnych skutków z punktu widzenia ubóstwa dzieci, np. poprzez zapewnianie różnych form wsparcia żywnościowego rodzinom potrzebującym.

61. Zauważa, że państwa członkowskie i inne podmioty powinny przygotować się na wiele wyzwań, które mogą pojawić się po wygaśnięciu pandemii w związku ze zmianą warunków życia dzieci i rodzin. Władze lokalne i regionalne odgrywają kluczową rolę w świadczeniu ukierunkowanych kluczowych usług przedstawionych we wniosku dotyczącym europejskiej gwarancji dla dzieci. Konieczne jest zatem zaangażowanie władz lokalnych i regionów jako kluczowych partnerów w opracowywanie i wdrażanie gwarancji dla dzieci, promowanie wielopoziomowego sprawowania rządów oraz rozwijanie wspólnego poczucia odpowiedzialności i skoordynowanych strategii na szczeblu lokalnym, krajowym i unijnym.

Bruksela, dnia 12 października 2021 r.

Apostolos TZITIKOSTAS

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
